

ZEMSTA (1833) - komedia, której akcja rozgrywa się na głębokiej prowincji. Składają się na nią dwa wątki: spór o mur graniczny między Rejentem Milczkiem i Cześnikiem Raptusiewiczem oraz perypetie miłosne syna Rejenta Wacława i bratanicy Cześnika Klary. Jest to komedia krytykująca wady szlacheckie, a bohaterowie zostali w niej potraktowani z przymrużeniem oka.

**TEATR
•KAMERALNY•
LUBLIN**

25 lat TEATRU KAMERALNEGO

Teatr Kameralny w Lublinie – pierwszy lubelski prywatny teatr zawodowy. Działa nieprzerwanie od **25 lat** na scenie Domu Kultury Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Powstał w 1992 roku. Jego twórcą i dyrektorem, aktorem i reżyserem wielu spektakli jest **Jan Wojciech Krzyszczak**, od lat związany z Teatrem im. Juliusza Osterwy w Lublinie, także przed laty realizator cieszących się olbrzymim powodzeniem monodramów, jak np. *Konopielka* według prozy Edwarda Redlińskiego, *Dzieje Lejzorka* Ilji Erenburga i *Obrona Sokratesa* Costasa Varnalisa.

Teatr Kameralny w Lublinie wystawił już 21 premier i mnóstwo spektakli adresowanych przede wszystkim do młodzieży szkolnej i mieszkańców Lubelszczyzny.

W jego repertuarze były m.in.: *Romanca* Jacka Chmielnika, *Edukacja Rity* Willego Russela, *Pchła Szachrajka* i *Czerwony Kapturek* Jana Brzechwy, *Jaskółeczka* Tadeusza Słobodzianka, *Odprawa posłów greckich* Jana Kochanowskiego, *Tartufo* czyli *Obłudnik* Moliera, *Śluby panińskie* i *Zemsta* Aleksandra Fredry, *Makbet* Williama Szekspira, *Ania* z *Zielonego Wzgórza* Lucy Maud Mont-

gomery, *Szatan z siódmej klasy* Kornela Makuszyńskiego, *Raj Eskimosów* (Audienca III) Bogusława Schaeffera, *Kirelejson* (według powieści *Konopielka*) Edwarda Redlińskiego, *Emigranci* Sławomira Mrożka, *Dzieje Lejzorka Rojstwanica* Ilji Erenburga i *Tajemniczy ogród* Frances Hodgson Burnett, *Ten obcy* Ireny Jurgielewiczowej, *Przygody Tomka Sawyera* Marka Twaina, *Śmieszny staruszek* Tadeusza Różewicza.

Większość tych przedstawień reżyserował dyrektor Teatru Kameralnego Jan Wojciech Krzyszczak, ale gościnnie reżyserowali też: Włodzimierz Felenczak, Andrzej Zarnecki i Paweł Łysak. Scenografię do spektakli przygotowywali: Teresa Targońska, Liliana Jankowska, Ireneusz Salwa, Andrzej Zarnecki, Janusz Sianko i Krzysztof Kain May. Spośród aktorów najczęściej współpracują z Teatrem Kameralnym: Jolanta Rychłowska, Tomasz Bielawiec, Marek Fabian, Andrzej Golejewski, a także artyści Teatru Muzycznego w Lublinie: Krystyna Szydłowska, Andrzej Sikora i Patrycjusz Sokołowski oraz Beata Pietroń, Paulina Połowniak, Julia Siegieda, Krystyna Górka, Łukasz Szymanek i Adam Organista.

www.teatrkameralny.com.pl

60 lat LSM

**Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej**

**TEATR
•KAMERALNY•
LUBLIN**

ZEMSTA ALEKSANDER FREDRO

CZEŚNIK
Jan Wojciech Krzyszczak

PAPKIN
Mirosław Majewski

REJENT
Marek Fabian

DYNDALSKI
Jan Krzysiak

PODSTOLINA
Beata Pietroń

KLARA
Paulina Połowniak

WACŁAW
Łukasz Król

MURARZE
Andrzej Sikora
Ola Wójciga

25 lat TEATRU KAMERALNEGO

Aleksander Fredro urodził się 20 czerwca 1793 roku w Surochowie koło Jarosławia. Rodzina mieszkała w skromnym dworku. Życie codzienne urozmaicały do-
roczne jarmarki i odpusty, a dwa razy w roku, w dzień imienin [rodziców] pana Jacka i pani Marianny odbywał się wielki zjazd sąsiedzki.

Mały Aleksander, tak jak pozostałe rodzeństwo, uczył się pod nadzorem guwernerów, wywodzących się z różnych środowisk społecznych, toteż jego wiedza była bardzo fragmentaryczna, choć wszechstronna. Wzrastał w atmosferze kultu dla sarmackich przodków, ale bez wielkiego nacisku na religijność. Szczególną uwagę zwracano natomiast na znajomość sztuki i zamiłowanie do rozrywki na właściwym poziomie. (...)

Po śmierci żony w 1806 roku Jacek Fredro przeniósł się wraz z dziećmi do Lwowa. Aleksander zaczął bywać w „wielkim świecie” i nabierać towarzyskiej ogłady. Składał wizyty, chodził na bale, jeździł na konne wycieczki z przyjaciółmi. *„Uczył się towarzyskiej obłudy, bywał wszędzie tam, gdzie bywać wypadało”*. Kiedy w 1809 roku armia pod dowództwem księcia Józefa Poniatowskiego wkroczyła w granice Galicji, szesnastoletni Aleksander postanowił wstąpić do wojska. Dzięki wstawiennictwu starszego brata Maksymiliana otrzymał nominację na podporucznika w IV pułku jazdy galicyjsko-francuskiej. Wiosną 1812 roku przeszedł do V Pułku Strzelców Konnych i został adiutantem sztabowym. Odbył w nim kampanię napoleońską - od Smoleńska do Moskwy. W Wilnie jednak, chory na tyfus, dostał się do niewoli. Dzięki pomocy ludzi wyzdrowiał i uciekł. (...)

Odpocząwszy w domu, udał się do Dreżna, gdzie za waleczność otrzymał krzyż Virtuti Militari. Otrzymał też przydział do Generalnego Sztabu Wielkiej Armii i zaczął pełnić służbę ordynansowego oficera. Po abdykacji Napoleona znalazł się w Paryżu. Powróciwszy do domu zdecydował, że *„lata żołnierskie to stronica zamknięta na zawsze...”* (...) *Zaczął pisać komedie i interesować się teatrem oraz sztuką sceniczną.* (...)

Fredro starał się, by jego komedie często wystawiać w warszawskim Teatrze Narodowym. Scena w stolicy jednak preferowała sztuki klasyczne, więc komediopisarz zwrócił się do teatru lwowskiego. W nim jego komedie natychmiast zyskały ogromną popularność. Podobały się, bo były *„lekkie,*

łatwe i przyjemne”.(...)

8 listopada 1828 roku odbył się w Korczynie cichy i skromny ślub Aleksandra Fredry z Zofią z Jabłonowskich. Młodzi zamieszkali w Beńkowskiej Wiszni. (...) Najbardziej jednak lubił przebywać w swym domu we Lwowie i tam właśnie kwitło życie towarzyskie.

Kiedy wybuchło powstanie listopadowe, interesował się żywo wypadkami w Królestwie, ale *„Daleki (...) od gorących emocji patriotycznych, w żadną żywą działalność publiczną wciągnąć się nie dał”*. Ważniejsza była dla niego rodzina. Załamany śmiercią dwóch synów (zmarli w niemowlęctwie w 1830 i 1831 roku) i w obawie przed epidemią, jaka wybuchła w Galicji, wywiózł rodzinę do Wiednia. W tym samym mniej więcej czasie przestał tworzyć. Nie oznaczało to, że zaszły się całkowicie w domowym zaciszu. Przeciwnie, prowadził ożywione życie towarzyskie. Około 1832 roku wszedł nawet w skład galicyjskiego Sejmu Stanowego i aktywnie uczestniczył w jego obradach. Za swą działalność został 19 września 1839 roku wyróżniony honorowym obywatelstwem Lwowa. (...)

W 1849 roku Fredrowie wybrali się do Paryża, bo tylko poza granicami Galicji mogli się spotkać z synem, który nie mógł z powodu udziału w powstaniu węgierskim powrócić w rodzinne strony, ponieważ groziło to procesem i wieloletnim więzieniem. Zmuszeni przez okoliczności do opuszczenia Francji, przenieśli się do Belgii, by potem wyruszyć do Wiednia. Z początkiem czerwca 1852 roku rodzina powróciła do Lwowa.

„Z biegiem lat z odludka ludziom życzliwego zamienił się Fredro w gorzkiego miżantropa i czarnego pesymistę”. (...) Nie ożywił go nawet wybuch powstania styczniowego, widział w tym tylko *„zbrodniczą lekomyślność i głupotę”*. Czas spędzał wyłącznie w gronie rodziny. Zmarł 15 lipca 1876 roku, wczesnym rankiem.

Twórcy literatury polskiej i ich dzieła, Wydawnictwo IBIS, Poznań 2009 (autor: Grażyna Łoś), s. 73-76

60 lat LSM
DK Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej LSM

TEATR KAMERALNY.
LUBLIN

25 lat TEATRU KAMERALNEGO

ZEMSTA ALEKSANDER FREDRO

Obsada:
CZEŚNIK – JAN WOJCIECH KRZYSZCZAK, KLARA – PAULINA POŁOWNIAK,
REJENT – MAREK FABIAN, WACŁAW – ŁUKASZ KRÓL,
PODSTOLINA – BEATA PIETRON, PAPKIN – MIROŚLAW MAJEWSKI,
DYNDALSKI – JAN KRZYSIAK, MURARZE – ANDRZEJ SIKORA, OLA WÓJCIGA
Reżyseria, scenografia i muzyka: ANDRZEJ ŻARNECKI

Czas trwania spektaklu 100 minut

Spektakl odbędzie się
w **piątek 15 grudnia 2017 r. o godz. 18.00**

w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29, www.domkulturyism.pl

Wstęp wolny